

Mission blandt

April 2026

Børn og Unge i Tanzania

Ledet af missionærparret Tabitha og Torkild Jensen udsendt af Betania Kirkecenters Ydremission

Kære elskede venner

Nu er det påske, hvor vi plejer at sende et nyhedsbrev ud, men i år er vi blevet rykket ud af de vante rammer.

Tabitha fortæller

Vi havde planlagt at komme til Danmark her i april på møderejse, men måtte ændre vores planer og aflyse denne tur rundt i landet. Jeg havde gået med nogle

Tabitha nyder aftensmaden den 31. marts 2026

voldsomme smerter i den ene hofte, og foretrak at komme i behandling i det danske sundhedssystem. Lægen i Tanzania mente, det var noget slidgigt, så jeg forestillede mig, at jeg skulle have en ny hofte for at få det godt igen. Smerterne var dog så voldsomme, at jeg fik et morfinpræparat for at lindre dem. Desværre kunne jeg ikke tåle medicinen, så jeg blev voldsomt syg med opkastning. Det var derfor en meget syg og afkræftet Tabitha, der landede i Danmark den 26. februar. Det var den længste flyvetur, jeg nogensinde har haft til Danmark. Jeg kunne ikke finde ro nogen steder, men måtte bare bide smerterne i mig.

Marts måned gik med at komme til undersøgelser på ortopædkirurgisk med henblik på at få en hofteprotese. I den forbindelse fik jeg til sidst en MR-scanning, og i sidste uge kom resultatet: Årsagen til smerterne er ikke slidgigt, men kræft.

Billederne viste, at kræften har spredt sig til maveregionen, lungerne, ryggen og videre ud i knoglerne. Jeg troede, jeg skulle have en ny hofte, så det var virkelig et stort chok at få den besked.

Lægerne kan konstatere, at kræften har udviklet sig over lang tid. De er stadig i gang med udredningen. Først efter yderligere en CT-scanning efter påske kan de præcist sige, hvilken type kræft det er, og hvilke behandlingsmuligheder der er.

Jeg sætter min lid til Jesus, som styrker mig hver dag, og jeg har ikke mistet modet.

Arbejdet fortsætter

Selvom vi er i Danmark og er ramt på helbredet, fortsætter arbejdet i Tanzania ufortrødent. Vi takker Gud for den gode og dygtige medarbejderstab, vi har. Børnene fortsætter deres skolegang i både primary og secondary school. De unge fortsætter deres uddannelser på college og universitet. Byggerierne fortsætter.

Torkild fortæller

Jeg må være ærlig at sige, at Tabithas situation slog mig helt ud. Det er nok meget menneskeligt at spørge: "Gud, hvor er du i alt det her?" Da jeg skulle i gang med at lave dette nyhedsbrev, kunne jeg slet ikke finde ud af, hvordan jeg skulle gribe det an. Nogle gange bekymrer man sig for meget, men Gud har styr på det. Vores danske nyhedsbrevsteam tilbød sin hjælp, så vi til trods for al modgangen kan få delt de seneste nyheder med jer, kære venner.

I mandags skulle Tabitha udskrives fra hospitalet og samme dag var jeg desværre så uheldig at snuble i en haveslange! Jeg faldt og brækkede mit ene skulderblad og måtte på hospitalet. Der er et humoristisk ordsprog: "Kun en tåbe frygter ikke haven!", og det har jeg så også fået at mærke.

Derfor er armen nu i en slynge, og jeg skal give den ro i nogle uger. Det var en streg i regningen, for Tabitha har brug for min hjælp, og der er mange ting, jeg gerne ville udrette, mens jeg er i Danmark. Men jeg må acceptere, at jeg nu er sat i pauseposition, og beder om, at jeg må finde ro i situationen.

Skolemission

Skolemissionen kører også for fuld kraft. De unge evangelister kører fortsat ud på skoler fire dage om ugen.

Teamet består typisk af fire personer på hver sin motorcykel. De skal have meget grej med, da de har brug for højtalerudstyr og nogle gange også generatorer (hvis der ikke er strøm i området). To på teamet er dygtige undervisere/lærere, de andre to tager hånd om alt det praktiske i forbindelse med et skolebesøg.

Det er næsten altid dagsture, hvor de kører ud i en radius på op til 45 km fra Arusha.

Skolegang i masailandet

I masailandet fortsætter arbejdet med at give børnene gode forudsætninger for at komme i skole og lære noget. Det vakte stor jubel, da vi leverede 76 pulte til en skole, der ikke havde skolemøbler overhovedet. Disse skolepulter havde vores medarbejdere lavet hjemme på vores værksted.

Vi takker for jeres fortsatte støtte til arbejdet. Det ligger os virkelig på hjerte, at arbejdet fortsætter, selvom vi ikke i øjeblikket er fysisk til stede i Tanzania. Vi kommunikerer dagligt med vores medarbejdere. Tak for både forbøn og økonomisk støtte.

Farming

I samarbejde med ildsjæle i Danmark og Tanzania har vi de seneste år været engageret i et pionerprojekt, som handler om at uddanne borgerne i landsbyerne i Tanzania i jordbrug med fokus på køkkenhaver.

Udvalgte personer kommer på kursus i Arusha, så de efterfølgende kan tage hjem og omsætte det lærte i praksis og lære det videre til folk omkring dem. De lærer at dyrke alle mulige grøntsager, og de lærer, hvordan de kan anvende dem. Det er en stor forbedring for mennesker, der ellers mest lever af majsgrød. Det kan være med til at forbedre folkesundheden, men også landskabet og klimaet, da de lærer at dyrke jorden på en bæredygtig måde.

Det er begyndt at tage fart nu. Vi kan se, at flere og flere viser interesse for at være med til på denne måde at fremme en sundere livsform.

Glimt fra den seneste børnekampagne

Bilen og traileren er pakket og klar. Det er mandag morgen og vi er på vej af sted på to dages rejse for at nå frem til en børnekampagne. Det tager så lang tid, fordi de sidste 80 km er offroad. Da vi er hårdt læsset, kører vi meget langsomt og forsigtigt for ikke at ødelægge vores udstyr. På billedet står Filippo, som er vores lydmand og tekniker, Resti, som står for maden på hele turen og også hjælper med at dele gaver ud til børnene, og Torkild.

Harerne er PR-gutterne, der gør opmærksom på, at der snart sker noget godt i byen. Når vi endelig er fremme hen på eftermiddagen, tirsdag, sender vi harerne ud bag på et lad. Forskellige steder hopper de af, danser til musik og fortæller om, hvad der skal ske i ugens løb.

Børnene løber efter vognen med harerne. Vi har deres fulde opmærksomhed. De får at vide, at arrangementet starter onsdag og at det slutter søndag aften. Det foregår typisk på skolens legeplads eller boldbaner. Mange af kampagnerne foregår i muslimske områder. Derfor er det vigtigt, at kampagnen foregår på neutralt område –

der er muslimerne ikke så bange for at dukke op. De er mere nervøse, hvis de skal gå ind på en kirkes område.

Det er ikke kun børnenes nysgerrighed, der får dem til at deltage. Det kan også være forældre, der virkelig ønsker, at deres børn skal opleve et evangelisk møde. Som dette rørende syn af en far, der hver eneste dag kom cyklende med det ene barn på ryggen og det andet på bagagebæreren.

Indenfor den blå snor må der kun være børn. Det er nødvendigt for at beskytte børnene, når de voksne også er meget nysgerrige og presser sig på.

For det meste ser man storesøstre, der tager mindre søskende med. Dette billede er specielt, fordi en storebror har taget sin lillebror med. Begge er helt opslugt af, hvad der sker.

I rigtig mange år har Lykka fra vores hjemegn syet fine kjoler til fattige afrikanske piger. Vi gør os på hver børnekampagne umage med at udvælge de fattigste 12-16 piger blandt de børn, som deltager. De får en ny kjole og Resti og lokale kvinder hjælper dem med at få det nye tøj på. Desværre kan Lykka ikke længere sy, så hvis du føler dig inspireret til at bære opgaven videre, vil det være en stor gave.

Det er Kadogo (betyder "den lille fyr"), der deler gaverne ud. Børnene er meget generte, så det hjælper, når det er en sjov dukke, der står for det. Han kan snakke, fordi en medarbejder sidder med en trådløs mikrofon inde i traileren.

Denne lille pige blev så glad for sin nye kjole, at hun pludselig kom over til mig og lagde sin hånd på min skulder. Der blev jeg meget rørt, for normalt er de ret bange for mig.

På det næste billede er jeg i færd med at fortælle en historie for at beskrive budskabet i Ordsprogenes Bog 28:13 "Den, der vil skjule sine overtrædelser går det ikke godt, men den, der bekender dem og holder op med dem, finder barmhjertighed." på en måde, som giver mening for børnene:

Et søskendepar er blevet uvenner. Drengen har lavet en fin lille båd, fordi han gerne vil være fisker ligesom sin far. Pigen har lavet en dukke, som hendes mor har

hjulpet hende med at fylde med majs, så den rigtigt får facon. Børnene kommer en dag op at skændes, og pigen tager drengens båd og smider den på jorden, så den går i stykker. Så bliver drengen virkelig vred - "Nå, så er det min tur".

I et ubevogtet øjeblik tager han pigens dukke og graver den ned, så hun ikke kan finde den. Hun er ulykkelig. Men han har glemt, at der var majs i dukken. Da der så kommer en regnbyge, begynder majsen at spire (her kommer jeg ind på scenen klædt ud som moren med en hakke over skulderen). Moren studser over, at der vokser majs et sted, hvor de ikke plejer at være. Og spirerne ligger i et mønster, der har form som et barn (en dukke). Hun tror først, det er trolddomskraft, men tager mod til sig. Hun begynder at grave, og der kommer en arm op. Og så forstår hun, hvad der er sket.

Det er et eksempel på, hvad der skal til for at få børnes fulde opmærksomhed.

Det er i øvrigt tabu, at en mand tager dametøj på. Men da jeg er udlænding, kan de tilgive det og grine ad det.

Læge død i helikopterulykke

Vi har i julen mistet et af vores kære sponsorbørn, Jimmy Wilfred Daniel. Han var uddannet læge og arbejdede i en lægehelikoptertjeneste. De var oppe på bjerget Kilimanjaro for at hente en syg. Vejret var dårligt med tåge og kraftig vind. Da de lettede, gik helikopte-

ren først op og faldt dernæst ned med et brag. Ingen forstår, hvad der skete. Helikopteren brød i brand og alle 5 brændte op. Det var en tung begravelse at deltage i. Han blev kun 36 år og efterlod sig kone og to små børn på 1 og 3 år.

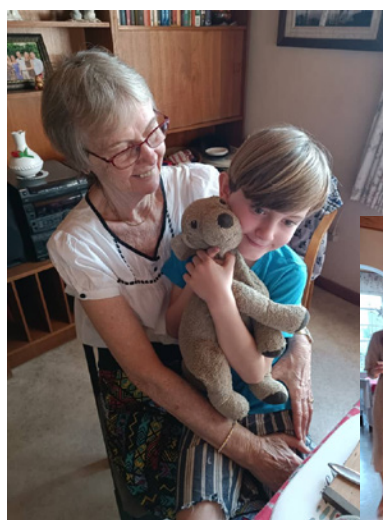

Dorrit og familie på besøg

Vi havde en fantastisk jul sammen med vores datter, Dorrit, som ikke havde været i Tanzania i mange år.

Hun kom sammen med sin mand, Troels Henrik, og sønnen, Frej, på knap 7 år. Det blev en stor oplevelse for os alle.

Vi var på safari, som var en stor oplevelse for Frej, som aldrig havde besøgt bedstemor og bedstefar i Tanzania. Vi havde to overnatninger på en lodge – det var sjovt.

Dorrit og Troels Henrik var med Torkild et par gange ude hos masaierne, hvor Frej blev hjemme hos mig. De oplevede noget på hver deres måde. Jeg lærte mit skønne barnebarn at kende og vi fik kvalitetstid sammen. Det var så godt for os begge.

Det var svært at sende dem hjem igen, da de tre uger var gået.

Bed for os

I denne situation føler vi en stor afmagt, samtidig med, at vi er fortrøstningsfulde, for vi ved, at vore liv er i Jesu hænder. Vi klynger os til ordene fra Salmernes Bog 118;17: "Du skal ikke dø, men leve og fortælle om Herrens gerninger."

Vi vil virkelig værdsætte, om du vil være med til at bede for os. Bed for helbredelse, bed om, at Guds vilje må ske.

Kærlig hilsen og Guds fred
Tabitha og Torkild

*Betania Kirkecenters Ydremission tager beskyttelse af dine data alvorligt.
Derfor har vi en privatlivspolitik, som du kan se på <https://betania.dk/privatlivspolitik/>
Ønsker du fortsat at modtage vores nyhedsblad, behøver du ikke foretage dig noget.*

Tabitha & Torkild Jensen
PO.Box 2398
Arusha
Tanzania
Tlf.: +255 756 445218
+255 786 345434
E-mail: tabithajensen50@gmail.com
www.mission-tanzania.dk

Tryk: Brande Bladet
Redaktion: Susanne Lundgaard
Grafik: Dennis Højgård
Hjemmeside: Laila Svendsen
Engelsk version: Eva Krath-Andersen

"Mission blandt børn og unge i Tanzania"
Betania Kirkecenters Ydre Mission

Kasserer:
Willy Højgård
Betania Kirkecenter
Blåhøj Stationsvej 27, Blåhøj
7330 Brande
Tlf.: 51 91 30 58
E-mail: ymission@betania.dk

Giro: 134 4218 • MobilePay: 16822
Bank Reg.: 9712 Konto: 0741793075
Husk at mærke indbetalingen MBU.TZ

Alle gaver er fradragsberettigede efter § 8A med op til 20.000,- kr. i 2026. Beløbene vil automatisk blive indberettet til Skat, hvis vi har modtaget dit CPR-nummer. For yderligere oplysninger kontakt kassereren.

Adresseændring meddeles til:
Inge-Lise Jensen
Engvang 5
7330 Brande
Tlf.: 21 32 99 38
E-mail: iljkaj@hotmail.com